

25 Δεκεμβρίου 2013

Ο ερχομός του Θεού στη γη και τη ζωή μας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:schooliki2.pblogs.gr

Το μυστήριο του ερχομού του Θεού στη γη μας προτρέπει να ζήσουμε η γιορτή των Χριστουγέννων, που πλησιάζει. Αυτός ο ερχομός είναι μία θεμελιώδη αφετηρία που βαθαίνει το νόημα της ζωής και της υπαρξής μας και ανανεώνει την πίστη και την ελπίδα μας στη ζωντανή παρουσία του Θεού μέσα μας και γύρω μας. Η Εκκλησία διακηρύσσει πανηγυρικά ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος Θεός.

Αυτή η αλήθεια φωτίζει τα πιο σκοτεινά στοιχεία της ζωής μας. Αυτή η πίστη γίνεται πηγή χαράς, που ανοίγει την πόρτα της ύπαρξής μας στον υπερβατικό κόσμο του Θεού. Τα Ευαγγέλια, μας λέει η σημερινή περικοπή, περιγράφουν με λιτά χρώματα την παράδοση γέννηση του Χριστού, την προσδοκία και την εκπλήρωση των προφητειών. Οι Πατέρες της Εκκλησίας θεολόγησαν φωτισμένα πάνω στην ενανθρώπιση του Θεού. Οι Υμνογράφοι εγκωμίασαν εκστατικοί τη συγκατάβαση και την κάθοδο του Θεού, αλλά και την άνοδο του ανθρώπου. Ο Δημιουργός γίνεται δημιούργημα. Ο Αόρατος οράται, ο Άναρχος ψηλαφίζεται, ο ασώματος Θεός λαμβάνει σώμα, ο Άναρχος αρχίζει ως θεάνθρωπος την επίγεια ζωή Του.

Έτσι λοιπόν «ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου», κατέβηκε ο Θεός από το ύψος του ουρανού, δηλαδή από το ασύλληπτο μυστήριο της ελευθερίας και της αγάπης Του, για να ενωθεί με την ανθρώπινη φύση, «και μη εκστάς της φύσεως, μετέσχε του ημετέρου φυράματος». Εισέρχεται στη δική μας πραγματικότητα, μέσα στο είναι μας και στη ζωή μας. Ο Θεός διάλεξε το πιο σκοτεινό σημείο της Ιστορίας, για να εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του, σε έναν τόπο και με έναν τρόπο που μας προκαλεί κατάπληξη. Ο ακατάληπτος και παράδοξος τρόπος με τον οποίον ήλθε ο Θεός στη γη μας, αλλά και έρχεται κάθε φορά στη ζωή μας, ανατρέπει τα ανθρώπινα δεδομένα και επιβεβαιώνει ότι «τα αδύνατα παρ' ανθρώπου δυνατά παρά τω Θεώ εστι». Η γέννηση του Χριστού «ανέτειλε τω κόσμω το φως το της γνώσεως», γιατί φανέρωσε την εικόνα του Θεού και του τέλειου ανθρώπου. Μία τέτοια γνώση είναι φως της ψυχής. Να γιατί η Σάρκωση του Θεού, ως γνώση της απόλυτης αλήθειας, δεν συγκρίνεται με καμιά άλλη γνώση και αλήθεια του κόσμου, αφού μας βεβαιώνει ότι ο ουρανός κατέβηκε στη γη και ο άνθρωπος βρήκε αυτό που αναζητούσε τόσο επίμονα.

Η γέννηση του Χριστού και η αναγέννηση του ανθρώπου. Εμείς, οι πιστοί, καλούμαστε να ζήσουμε αυτό το μυστήριο της ιστορίας ως το θαύμα της δικής μας ύπαρξης και ζωής. Γιατί όσο ο «ήλιος της δικαιοσύνης» δεν ανατέλλει στην ψυχή μας, μάταια αναζητούμε να βρούμε μέσα στον κόσμο τον «τεχθέντα βασιλέα» του οράματος των προφητειών και της βεβαιότητας των Γραφών. Η γέννηση του Χριστού είναι μία διαρκής πρόσκληση να αναγεννηθούμε πνευματικά. Η πνευματική αναγέννηση αποτελεί ένα υπαρξιακό γεγονός, ένα μέγιστο θαύμα, αφού ο άνθρωπος γίνεται ένα νέο πρόσωπο. Ένας διαπρεπής θεολόγος με τη ρωμαλέα σκέψη του συνδέει την πνευματική αναγέννηση του ανθρώπου με την εικόνα του Θεού «ως παιδίου», όταν γράφει: «Οι λέξεις παιδίον και Θεός είναι αποκαλυπτικές για το μυστήριο των Χριστουγέννων. Κατά κάποιον τρόπο, είναι ένα μυστήριο που απευθύνεται στο παιδί που συνεχίζει να ζει μυστικά μέσα στον κάθε ενήλικο, στο παιδί που συνεχίζει να ακούει ότι ο ενήλικος έχει πάψει να ακούει και που ανταποκρίνεται με μία χαρά, που ο ενήλικος μέσα στον υπερώριμο,

κουρασμένο και κυνικό κόσμο που ζει αδυνατεί να νιώσει».

Άλλωστε ο Χριστός στο Ευαγγέλιό Του μας λέει: «Γίνεσθε ως τα παιδιά» (Ματθ. 18,3). Με τη φράση Του αυτή δεν υπαινίσσεται μόνο τη χαμένη αθωότητα και ανεξικακία, αλλά μας παρακινεί να συνειδητοποιήσουμε ότι κάθε φορά που γινόμαστε σαν τα παιδιά, ξαναγεννιόμαστε πνευματικά, αφού βρίσκουμε αυτό που έχουμε χάσει, δηλαδή τη δυνατότητα να παραδινόμαστε σε αυτό που αγαπάμε και εμπιστευόμαστε. Έτσι μόνο ζούμε την υπέρβαση, το θαύμα, το μυστήριο.

Αγαπητοί αδελφοί, ας μη θρηνούμε τον κοσμικό εορτασμό των Χριστουγέννων. Την κομματιασμένη εικόνα του κόσμου γύρω μας και την αμαυρωμένη εικόνα του Θεού μέσα μας ήρθε να συμμαζέψει και να αναπλάσσει ο «εν σπηλαίω γεννηθείς και εν φάτνη ανακλιθείς Κύριος». Αν αυτό μας συγκλονίσει, θα ξαναγεννηθούμε μέσα μας, και τότε μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα αλλάξει και ο κόσμος γύρω μας. Αμήν.

Νικάνωρ Καραγιάννης (Αρχιμανδρίτης)

Πηγή: agiazoni.gr